

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH, ČLÁNCÍCH A PUBLIKACÍCH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2006

Částka 55 – čís. 159

Zákon o střetu zájmů. Účinnost od 1. 1. 2007.

Částka 55 – čís. 160

Zákon, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 27. 4. 2006.

Částka 55 – čís. 163

Zákon, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění zákona č. 94/2004 Sb. Účinnost od 27. 4. 2006.

Částka 60 – čís. 175

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 8. 5. 2006.

Částka 60 – čís. 176

Úplné znění zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 61 – čís. 177

Zákon, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 7. 2006 s odchylkami.

Částka 61 – čís. 179

Zákon o ověřování a uznávání výsledků dalšího vzdělávání. Účinnost od 1. 8. 2007 s odchylkami (od 5. 5. 2006).

Částka 61 – čís. 181

Zákon, kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 1. 7. 2006.

Částka 62 – čís. 182

Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Účinnost od 1. 7. 2007.

Částka 63 – čís. 183

Zákon o územním plánování a stavebním řádu (**stavební zákon**). Účinnost od 1. 1. 2007 s odchylkami.

Částka 63 – čís. 184

Zákon o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě (**zákon o vyvlastnění**). Účinnost od 1. 1. 2007.

Částka 63 – čís. 186

Zákon o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění. Účinnost od 1. 1. 2007 s odchylkami. Část padesátá první s účinností od 1. 7. 2006 mění a doplňuje ustanovení § 111 zákona č. 50/1976 Sb. (stávající stavební zákon).

Částka 67 – čís. 198

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 9/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska emisí hluku, ve znění nařízení vlády č. 342/2003 Sb. Účinnost od 16. 5. 2006.

Částka 67 – čís. 201

Úplné znění zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, jak vyplývá z pozdějších změn.

Částka 70 – čís. 211

Vyhláška, kterou se zrušuje vyhláška č. 210/2004 Sb., o podmínkách a požadavcích na provozní a osobní hygienu při výrobě potravin a jejich uvádění do oběhu s výjimkou prodeje, kromě potravin živočišného původu. Účinnost od 19. 5. 2006.

Částka 71 – čís. 214

Zákon, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Účinnost od 1. 8. 2006 s odchylkou.

Částka 72 – čís. 216

Zákon, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb. (autorský zákon). Účinnost od 22. 5. 2006.

Částka 73 – čís. 219

Vyhláška, kterou se mění vyhláška MZdr č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, ve znění pozdějších předpisů. Účinnost od 15. 6. 2006.

Částka 74 – čís. 222

Zákon, kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Účinnost od 1. 6. 2006.

Částka 74 – čís. 225

Zákon, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb. (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Účinnost od 1. 7. 2006 s odchylkami.

Částka 76 – čís. 234

Zákon, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Účinnost od 1. 7. 2006.

Částka 77 – čís. 236

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 394/2002 Sb., o poskytnutí finanční pomoci v oblasti bydlení fyzickým osobám postiženým povodněmi v roce 2002, ve znění nařízení vlády č. 234/2005 Sb. Účinnost od 31. 5. 2006.

Částka 77 – čís. 237

Nařízení vlády, kterým se mění nařízení vlády č. 395/2002 Sb., o poskytnutí nenávratné finanční pomoci v oblasti bydlení fyzickým osobám nebo obcím postiženým povodněmi v roce 2002 na úhradu nákladů spojených s odstraněním stavby pro bydlení. Účinnost od 31. 5. 2006.

Částka 84 – čís. 262

Zákon zákoník práce. Účinnost od 1. 1. 2007.

Částka 96 – čís. 311

Zákon o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách). Působností stavebních úřadů se týká např. ustanovení § 5 a dále část třetí, kde byl doplněn § 19 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Účinnost od 1. 9. 2006.

Částka 97 – čís. 314

Zákon, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech. Účinnost od 22. 6. 2006 s odchylkami.

VĚSTNÍK VLÁDY

Částka 3/2006

Seznam platných právních předpisů a směrnic týkajících se činnosti orgánů krajů a orgánů obcí, aktualizovaný k 31. prosinci 2005 (jde o předpisy v působnosti MD, MF, MK, MO, MPaSV, MMR, MPaO, MŠMT, MV, MZdr., MZem, MŽP, ČBÚ, ČÚZaK, ERÚ, Komise pro cenné papíry, NBÚ, SÚJB a ÚOHS).

SPRÁVNÍ PRÁVO

Číslo 3/2006

JUDr. J. Vedral, Ph.D.: Přestupkové řízení a nový správní řád. Autor v obsáhlém příspěvku, zařazeném v rubrice Diskuse, rozebírá instituty přestupkového řízení (především z hlediska působnosti orgánů obcí) a zaujímá stanoviska k uplatňování nového správního řádu při vedení správního řízení před kolegiálním orgánem.

Bulletin STAVEBNÍ PRÁVO

Číslo 1/2006

Z obsahu:

- Ing. J. Vichová: Obecné technické požadavky na výstavbu a jejich očekávané změny ve světle nového stavebního zákona.
- JUDr. E. Flegel: Jistota vlastnického práva jako významný faktor výstavby.
- Ing. arch. V. Vondrášek: Zamyšlení nad spojováním řízení, týkajících se staveb, podle nového správního řádu.

Číslo 2/2006

Z obsahu:

- JUDr. J. Mareček: Nový stavební zákon.
- JUDr. V. Koukalová: Výbrané otázky vztahu stavebního zákona a nového správního řádu.
- Mgr. L. Pavelková: Práce ve výškách a nad volnou hloubkou.
- Ing. V. Pech: Věcná břemena.
- Výbrané případy z činnosti ombudsmana na úseku stavebního řádu.

SBÍRKA ROZHODNUTÍ

Nejvyššího správního soudu

Z obsahu čísla 4/2006

- č. 825 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2005, čj. 3 As 8/2005-118). Správní řízení: účastnictví spolků. Týká se § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a § 60 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení. Z rozsudku vyplývá:

I. Občanskému sdružení svědčí účastnictví podle § 70 odst. 2 zákona ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, pouze v takovém správním řízení, jež je způsobilé zasáhnout zájmy vymezené v § 2 odst. 1 tohoto zákona. Účast občanských sdružení ve správních řízeních nelze vykládat natolik široce, že by se vztahovala na řízení, jež mohou zasáhnout jakoukoliv složku životního prostředí, nýbrž toliko složky životního prostředí chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny.

II. Účastníkem správního řízení se nestává ten, s kým správní orgán nesprávně jako s účastníkem řízení jednal. Vyjde-li taková vada najevo až po podání odvolání tím, s kým správní orgán prvního stupně nesprávně jednal jako s účastníkem řízení, odvolací správní orgán zamítne jeho odvolání podle § 60 správního řádu jako nepřipustné.

- č. 826 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2005, čj. 2 Afs 206/2004-65). Správní řízení: dvojí projednání téže věci. Týká se § 71 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, a § 70 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Z rozsudku vyplývá:

Samotná skutečnost, že bylo promlčeno právo vymáhat daňový nedoplatek (§ 70 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků) či uplynula lhůta k vy-

konu rozhodnutí dle § 71 odst. 3 správního řádu, nemožňuje vydat nové rozhodnutí ve věci samé (byť stanoví jen novou lhůtu pro splnění uložené povinnosti), neboť i v řízení před správními orgány platí obecná zásada *non bis in idem*, kterou lze dovodit z principu materiální právní moci.

- č. 831 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2005, čj. 5 As 24/2004-59). Správní trestání: přešupek podle stavebního zákona. Týká se § 105 odst. 3 písm. b) stavebního zákona. Z rozsudku vyplývá:

Jestliže uživatelé stavby byli v dobré víře v právní stav kupované nemovitosti a nevyšly najeho žádné pochybnosti o tom, že stavba není zkolaudována, chybí zavinění jako znak skutkové podstaty přestupku [§ 105 odst. 3 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., stavebního zákona].

- č. 832 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2005, čj. 5 A 164/2002 – 44). Správní trestání: trvajícím jiným správním deliktem je takový správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závažný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Lhůta pro uložení pokuty, případně pro zahájení řízení o uložení pokuty, začne běžet teprve od okamžiku ukončení trvajícím správního deliktu. Pokaždé, když se správní orgán dozví, že delikvent i nadále udržuje protiprávní stav, tj. že stále nedošlo k ukončení trvajícím jiného správního deliktu, počne vždy běžet nová subjektivní lhůta k uložení pokuty, resp. k zahájení řízení o uložení pokuty.

- č. 850 (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, čj. 2 As 44/2005-116). Stavební řízení: obecné technické požadavky na výstavbu – pojem „pohoda bydlení“. Týká se § 8 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu. Z rozsudku vyplývá:

- I. „Pohodou bydlení“ ve smyslu § 8 odst. 1 *in fine* vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, nutno rozumět souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé a vhodné pro všechny kategorie uživatelů, resp. aby byla vytvořena vhodná atmosféra klidného bydlení; pohoda bydlení je v tomto pojetí dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby, zábavních podniků, ze stavebních prací aj.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu, osluněním apod.; pro zabezpečení pohody bydlení se pak zkoumá intenzita narušení jednotlivých činitelů a jeho důsledky, tedy objektivně existující souhrn činitelů a vlivů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech.

II. Správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže ovšem zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat; podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněných požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality.

Z nepublikovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2006, čj. 7 As 6/2005-254. Týká se postupu podle § 57 stavebního zákona při ohlášení drobné stavby.

V daném případě stavebník dne 15. 8. ohlásil drobnou stavbu (oplocení). Přípisem ze dne 29. 8. mu stavební úřad sdělil, že ohlášení nemá potřebné náležitosti (jmenovitě je uvedl) a současně sdělil, že teprve po doplnění bude možné ohlášení posoudit. Doplnění stavebník doručil dne 23. 10. Dopisem ze dne 9. 11. stavební úřad sdělil stavebníkovi, že stavbu oplocení lze provést jen na základě stavebního povolení. Protože stavebník se stavbou již započal, nařídil stavební úřad zastavení stavby.

Spornou se stala otázka, zda sdělení stavebního úřadu ve smyslu § 57 odst. 2 stavebního zákona musí být stavebníkovi oznámeno do 30 dnů bez ohledu na to, zda ohlášení obsahuje zákonem stanovené náležitosti či nikoliv. K tomu Nejvyšší správní soud uvedl:

K tomu, aby mohl stavební úřad zaujmout stanovisko, buď že ohlášení postačuje (ať už výslovně nebo konkludentně), nebo že je nutné stavební povolení, musí mít ohlášení všechny náležitosti stanovené v § 10 prováděcí vyhlášky č. 132/1998 Sb. Jen v takovém případě může stavební úřad ohlášení posoudit. Pouze s ohlášením obsahujícím všechny náležitosti mohou být spojeny právní účinky počátku běhu 30-ti denní lhůty k jeho posouzení, zda navrhované řešení nevyžaduje stavební povolení. Na ohlášení postrádající všechny potřebné náležitosti reagoval stavební úřad přípisem ve lhůtě 30 dnů, v němž vyzval k odstranění nedostatků, aby je mohl v souladu s § 13 prováděcí vyhlášky posoudit. Požadavek, aby v podstatě na každé podání označené jako ohlášení, bez ohledu na to, splňuje-li stanovené náležitosti, bylo ve lhůtě 30 dnů reagováno buď sdělením, že proti provedení není námitek nebo že je třeba stavební povolení, by mohl vést k absurdní situaci, že pro nemožnost v tak krátké lhůtě doplnit chybějící náležitosti by v případě neúplného ohlášení stavební úřad vždy stanovil, že je třeba stavební povolení, a to i když by to ve skutečnosti nebylo třeba.

PRÁVNÍ RÁDCE

Číslo 4/2006

JUDr. P. Brach: Exekuce na nepeněžitě plnění podle správního řádu.

Autor komentuje postup správního orgánu při vedení exekuce, jak ji upravují ustanovení § 103-107 nového správního řádu; věnuje se zejména předpokladům exekuce, povinným osobám, exekučnímu správnímu orgánu, výkonu exekuce,

druhům a vedení exekuce, odložení exekuce, exekucním nákladům a lhůtám pro nařízení a provádění exekuce na nepeněžitě plnění.

JUDr. M. Salačová: Náhrada hotových výdajů a ušlého výdělku hrazená jiným osobám podle správního řádu. Předmětem článku je v podstatě objasnění ustanovení § 79 odst. 4 a 5 nového správního řádu a prováděcí vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Vyhláška nabyla účinnosti 1. 1. 2006.

Číslo 5/2006

Mgr. A. Pohlová: Vlastnictví pozemku a stavby.

Článek se v souvislosti s přípravou nového občanského zákoníku zabývá vlastnickým právem k nemovitostem v podobě vlastnictví pozemku a stavby na něm umístěné.

Ing. B. Kuba: Nekázeň se nevyplácí.

Autor shrnuje povinnosti vlastníků nemovitostí, obcí a státních orgánů na úseku katastru nemovitostí, porušení pořádku na úseku KN a výše pokut, povinnosti vlastníků nemovitostí, oprávněných uživatelů nemovitostí a dalších osob zúčastněných na zeměměřičských činnostech a porušení pořádku na úseku zeměměřičství a výše pokut.

JUDr. H. Hájková: Věcná břemena – vzor s komentářem.

Na podkladě právní úpravy založené v § 151n, 151o a 151p občanského zákoníku autorka komentuje vymezení věcných břemen, jejich dva druhy, vznik a zánik věcného břemene, vyznačení věcného břemene v katastru nemovitostí a zdaňování věcných břemen. K článku jsou připojeny vzory smlouvy o zřízení věcného břemene ve prospěch vlastníka jiné nemovitosti (in rem) a smlouvy o zřízení věcného břemene ve prospěch osoby (in personam).

STAVITEL

Číslo 6/2006

Ing. L. Kratochvílová: Současný stav zavádění Eurokódů v ČR.

Informace o významu a přínosu EN Eurokódů, o aktuální situaci, postupu zavádění a o platnosti Eurokódů.

MODERNÍ OBEC

Číslo 5/2006

V rubrice Právní poradna: Změny v poskytování informací (podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím).

Stručný přehled změn, které obsahuje zákon č. 61/2006 Sb., účinný od 1. 1. 2006.

VEŘEJNÁ SPRÁVA

Číslo 18/2006

Pod názvem Slunce a památky je příloha časopisu věnována tzv. solární energetice. Je publikováno několik článků zabývajících se problematikou instalování solárních kolektorů na stavebních, především na památkově chráněných budovách nebo v památkově chráněných územích. Jsou v nich prezentovány různé názory na umístování a estetické působení solárních kolektorů.

Číslo 19/2006

M. Baše, V. Cílek: Krajina domova v době rozpadu města a přeměny venkova.

Rozsáhlý článek obsahující pohledy a názory autorů na některé problémy a otázky současné i budoucí výstavby, územního plánování, suburbanizace, vytváření sociálního a přírodního prostředí, zonace krajiny aj. Do 15 bodů autoři shrnuli svá závěrečná doporučení.

Číslo 23/2006

Ing. M. Antonovičová: Přístupnost historických měst a památek.

Ing. J. Kadlecová: Bezbariérový přístup nejen pro občany se zdravotním postižením.

V. Krása: Chceme vytvořit přátelské prostředí pro všechny.

Články jsou věnovány problematice zajišťování bezbariérové výstavby a přístupnosti staveb.

Číslo 24/2006

Na otázku podle jakého ustanovení zákona o obcích je v pravomoci rady města (obce) schvalovat zřízení věcného břemene na pozemku města, odpovídá v rubrice Poradna Mgr. J. Břeň.

NOVÉ PUBLIKACE

JUDr. J. Vedral, Ph.D.: Správní řád – komentář.

Tzv. autorský komentář k novému správnímu řádu. Vydalo nakladatelství Polygon, Praha, červen 2006.

INFORMACE A STANOVISKA

Ke společnému stanovisku MMR a ČKAIT z roku 2003 k oprávnění autorizovaného technika v oboru pozemní stavby pro zpracování projektu jednoduché stavby pro bydlení.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 17. 1. 2006, čj. 38935/05-62)

K dotazu ke společnému stanovisku Ministerstva pro místní rozvoj a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě z roku 2003 k oprávnění autorizovaného technika v oboru pozemní stavby pro zpracování projektové dokumentace (projektu) jednoduché stavby pro bydlení (rodinného domu), bylo podáno následující vysvětlení:

Rozsah oprávnění k projektové činnosti autorizovaného technika v oboru pozemní stavby je v uvedeném stanovisku vymezen v poměru ke zpracování kompletního projektu rodinného domu a ne části projektu, která řeší jen určitou část stavby, např. elektrickou přípojku.

Uvedené vymezení vychází z logického předpokladu, že projektant, který musí být podle § 46b odst. 1 stavebního zákona přizván ke zpracování části projektu, jejímž předmětem jsou určitá technická zařízení rodinného domu (např. elektrická zařízení), bude řešit všechna v úvahu připadající technická zařízení, která svou povahou odpovídají oboru autorizace, popř. specializaci tohoto projektanta. V tomto smyslu přizvaný autorizovaný inženýr či autorizovaný technik se specializací elektrotechnická zařízení zpracuje takovou část projektové dokumentace, v níž budou řešena veškerá elektrotechnická zařízení, s nimiž se v konkrétním případě uvažuje (elektrická přípojka, vnitřní silnoproudý a telekomunikační rozvod, ochrana před bleskem apod.).

Uvedeným vymezením však není dotčena platnost ustanovení § 46a odst. 3 písm. a/ stavebního zákona, z něhož vyplývá, že dokumentaci jednoduchých staveb uvedených v § 139b odst. 5 písm. b/, c/ a d/ stavebního zákona a drobných staveb a změn těchto staveb může zpracovat též kvalifikovaná osoba podle § 44 odst. 3 stavebního zákona. Část projektu rodinného domu, jejímž předmětem je pouze elektrická přípojka, by tedy mohla být zpracována i kvalifikovanou osobou; vzhledem k jednoduchosti stavby rodinného domu lze však takový způsob považovat spíše za výjimečný.

Oprávnění pro projektování vodovodních přípojek.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 10. 4. 2006, čj. 12643/06-62)

K žádosti o stanovisko k oprávnění pro projektování vodovodních přípojek bylo sděleno:

Z ustanovení § 3 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích je zřejmé, že vodovodní přípojka, která je samostatnou stavbou tvořenou úsekem potrubí od odbočení z vodovodního řádu k vodoměru, není vodním dílem. Je jednoduchou stavbou podle § 139b odst. 5 písm. d/ stavebního zákona. Přitom z § 46a odst. 3 písm. a/ stavebního zákona vyplývá, že dokumentaci ke stavebnímu povolení takové stavby může zpracovat i kvalifikovaná osoba (odborné vysokoškolské nebo

středoškolské vzdělání stavebního nebo architektonického směru a alespoň tři roky praxe v oboru) podle § 44 odst. 3 tohoto zákona.

Nenaplní-li daná stavba definiční znaky vodovodní přípojky podle § 3 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích, je podle § 2 odst. 1 tohoto zákona vodovodem, resp. vodním dílem, k jehož výstavbě je třeba povolení vodoprávního úřadu (§ 15 vodního zákona). K tomu připomínáme, že projektovou dokumentaci vodních děl, předkládanou ke stavebnímu povolení, jsou oprávněni zpracovat pouze autorizovaní inženýři a autorizovaní technici pro obor stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství (§ 46a odst. 3 písm. a/ stavebního zákona, § 5 odst. 3 písm. c/, § 18 písm. a/ a § 19 písm. a/ zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů).

Zákon o vodovodech a kanalizacích, vyhláška č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, či jiný právní předpis neomezuje délku vodovodní přípojky ani nezavazuje k dodržení normových hodnot obsažených v ČSN 75 5411 Vodárenství. Vodovodní přípojky. Správní orgány jsou povinny postupovat v souladu se zákony a jinými právními předpisy, takže v rámci své pravomoci např. nemohou omezovat ani rozšiřovat zákonem vymezený rozsah pojmu. Proto zastáváme názor, že překračuje-li délka dané vodovodní přípojky normovou hodnotu uvedenou v nezávazné technické normě, nemůže z toho stavební úřad vyvozovat, že se o vodovodní přípojku nejedná. Navíc v § 55 odst. 3 vodního zákona je pamatováno na možnost pochybnost o tom, zda se v konkrétním případě jedná o vodní dílo či ne, a to tak, že je o tom oprávněn rozhodovat pouze místně příslušný vodoprávní úřad, který vykonává působnost speciálního stavebního úřadu podle § 120 stavebního zákona.

Využívání bývalých vojenských staveb.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 17. 5. 2006, čj. 8482/06-62/K-160/06)

K dotazu, týkajícímu se nadepsané problematiky, Ministerstvo pro místní rozvoj sdělilo:

Právní předpisy v oblasti stavebního práva, které náleží do působnosti Ministerstva pro místní rozvoj, nepoužívají termín stavební objekty. Proto se jednotlivé „objekty“ souboru staveb uzavřeného vojenského areálu považují za jednotlivé stavby takového souboru.

Podle ustanovení § 76 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), lze užívat dokončenou stavbu, popřípadě její část schopnou samostatného užívání nebo tu část stavby, na které byla provedena změna nebo udržovací práce, pokud tyto stavby vyžadovaly stavební povolení, jen na základě kolaudačního rozhodnutí. Podle právní úpravy změny v užívání stavby, jak je zakotvena v ustanovení § 85 odst. 1 stavebního zákona, lze stavbu užívat jen k účelu určenému v kolaudačním rozhodnutí, popřípadě ve stavebním povolení. Změny ve způsobu užívání stavby, v jejím provozním zařízení, ve způsobu nebo podstatném rozšíření výroby, popřípadě činnosti, která by mohla ohrozit zdraví a život nebo životní prostředí, jsou přípustné jen na základě rozhodnutí stavebního úřadu o změně v užívání stavby.

Podle téhož paragrafu odst. 3 může být povolena změna v užívání stavby jen tehdy, pokud není v rozporu se závaznou částí územně plánovací dokumentace.

Na základě rozhodnutí o změně v užívání stavby k jinému účelu lze užívat nejen jednu nebo více staveb z celého areálu, ale i část stavby (např. jedno podlaží).

Pokud na soubor staveb bylo vydáno kolaudační rozhodnutí, kterým bylo povoleno užívání stavby k určenému účelu, nelze považovat rozhodnutí o změně v užívání stavby za druhé kolaudační rozhodnutí ani za „souběh dvou kolaudačních rozhodnutí v jednom dříve zkolaudovaném uzavřeném areálu“.

Jestli v konkrétním případě jde o takovou změnu v užívání stavby, která vyžaduje rozhodnutí podle § 85 stavebního zákona, musí posoudit příslušný stavební úřad. Každá změna v užívání stavby není taková, aby stavební úřad musel vydávat rozhodnutí; např. ve stavbě zkolaudované jako sklad výbušnin se bude skladovat papír, dřevo atd.

V případě konkrétních nejasných nebo sporných věcí anebo při nesouhlasu s postupem místně příslušného stavebního úřadu lze záležitost projednat s orgánem nadřízeným, tj. s příslušným krajským úřadem.

K aplikaci § 102 odst. 1 a 2 stavebního zákona.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 19. 5. 2006, čj. 15058/06-62)

K dotazu, týkajícímu se aplikace nadepsaných ustanovení stavebního zákona, bylo sděleno:

Hmotně právní podmínkou pro zahájení a následné vedení řízení podle § 102 odst. 2 SZ je skutečnost, že orgán státního stavebního dohledu (popř. sám stavební úřad) zjistil „na stavbě závadu“ a vyzve příslušnou osobu k jejímu odstranění. Co se považuje za závadu na stavbě zákon ani prováděcí vyhláška nejen blíže nespecifikuje, ale zejména nijak nezužuje. Může se tedy jednat i o závady na existující – dokončené stavbě (např. jako důsledek nedostatečné nebo zanedbané údržby). Stavební zákon rovněž nevymezuje, jakou formou má být zjednána náprava, resp. zjištěná závada odstraněna. Ani při řešení této otázky není opora pro takový zužující aplikační výklad, podle něhož by řízení podle ustanovení § 102 odst. 2 SZ mělo opodstatnění jen v případě, když by vlastníkoví stavby bylo nařízeno provést konkrétní stavební práce. Zjednáání nápravy (odstranění závady) může spočívat i v provedení určitého opatření nestavební povahy, tj. takového, které nemá charakter stavební práce.

K dotazu, zda „hrob“ je stavbou podle stavebního zákona, nebo výrobkem podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 12. 6. 2006, čj. 20365/06-62/K-383/06)

K uvedenému dotazu Ministerstvo pro místní rozvoj sdělilo: Pohřebiště mění využití dotčeného území a proto podle ustanovení § 32 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), vyžaduje rozhodnutí stavebního úřadu o využití území. Pokud se při jeho zřízení mají provádět terénní úpravy, kterými se podstatně mění vzhled prostředí nebo odtokové poměry, vyžadují i povolení podle § 71 odst. 1 stavebního zákona, pokud stavební úřad v územním rozhodnutí od jeho vydání neupustil.

Na zřízení hrobů, hrobek a dalších zařízení sloužících k pohřbívání se podle stavebního zákona stavební povolení nepožaduje. Rozhodnutí o zřízení pohřebiště v sobě obsahuje i povolení ke zřizování zařízení k pohřbívání a není proto nutné jednotlivě je projednávat se stavebním úřadem. Navíc „hrob“ se nepovažuje za stavbu podle stavebního zákona.

Pokud jde o to, zda je „hrob“ výrobkem, a zda se na něj vztahují nařízení vlády č. 163/1992 Sb. a č. 190/2002 Sb., jde o prováděcí právní předpisy k zákonu č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, které jsou v působnosti Ministerstva průmyslu a obchodu. Soudě podle znění § 22 zákona č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví, hrob není výrobkem.

Výše uvedené stanovisko je názorem Ministerstva pro místní rozvoj, který nemá povahu závazného výkladu či podkladu pro jednání jednotlivých právnických nebo fyzických osob se správními orgány.

Možnost realizace stavby na vlastním pozemku.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 12. 6. 2006, čj. 21700/06-62)

K dotazu v uvedené věci bylo sděleno:

Podle článku 11 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky, patří vlastnické právo mezi základní lidská práva, a jako takové je chráněno. Z obsahu vlastnického práva vyplývá, že jedním ze základních oprávnění vlastníka pozemku je provést na něm stavbu. Proto podle § 58 odst. 3 stavebního zákona musí stavebník prokázat, že je vlastníkem pozemku anebo že má k němu jiné právo, které ho opravňuje zřídit na pozemku požadovanou stavbu. Dokonce i v případech, kdy jde o stavby ve veřejném zájmu, pro jejichž realizaci lze vyvlastnit, musí být prokázáno, že pozemek pro takovou stavbu nebylo možné opatřit dohodou s vlastníkem; jedině pak lze přistoupit k vyvlastnění. Protože umístění a provedení stavby, byť na vlastním pozemku, může zasáhnout jak do vlastnického práva k sousedním pozemkům a stavbám, tak do zákonem chráněných veřejných zájmů, stavební zákon stanoví další podmínku pro provedení stavby. Podle jeho § 54 stavby, jejich změny a udržovací práce na nich lze provádět jen podle stavebního povolení nebo na základě ohlášení stavebnímu úřadu. Hovoří se o tzv. veřejnoprávním titulu k provedení stavby.

Platné a pravomocné stavební povolení však samo o sobě nezakládá nárok, aby stavba byla umístěna a provedena na cizím pozemku bez souhlasu nebo proti vůli jeho vlastníka. Právo provést stavbu nabyté na základě pravomocného stavebního povolení může osoba, která je získala, využít jedině tehdy, když má zároveň vlastnické nebo jiné právo k pozemku. Vlastnické právo jako právo absolutní musí být respektováno všemi osobami a orgány veřejné moci. Vlastník má dispoziční právo ke svému pozemku a může se rozhodnout, zda jej využije pro stavbu, či nikoli (s výjimkou případů, kdy zákon připouští vyvlastnění). Stavební zákon vyžaduje, aby k tomu získal také souhlas stavebního úřadu s ohlášením stavby nebo stavební povolení.

Ministerstvo pro místní rozvoj však nemůže předjímat rozhodnutí stavebního úřadu o konkrétním návrhu na vydání územního rozhodnutí nebo žádosti o stavební povolení.

Průzkumné hydrogeologické vrty.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 14. 6. 2006, čj. 9944/06-62)

Sdělení k dotazu, zda průzkumné hydrogeologické vrty a další zařízení realizovaná v rámci geologických prací podle zákona č. 62/1988 Sb., jsou stavbami ve smyslu zákona č. 50/1976 Sb. (stavební zákon):

Stavební zákon v ustanovení § 139b odst. 1 stanoví, že za stavbu se považují veškerá stavební díla bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání. Jedná se o účelové vymezení pojmu stavba, nikoliv o jeho univerzální definici. Přesto, že stavební zákon nesvěčuje žádnému správnímu orgánu pravomoc rozhodovat v pochybnosti o tom, zda se určitá konstrukce, výrobek, zařízení či věc považuje za stavbu, obecně je praxí akceptováno, že se respektuje stanovisko příslušného stavebního úřadu. Právní úprava této problematiky, účinná od 1. 1. 2007, je obsažena v § 2 odst. 3 a v § 3 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb.

Ministerstvo pro místní rozvoj není zmocněno předjímat nebo jinak v uvedeném směru ovlivňovat posuzování nejasných nebo sporných záležitostí stavebními úřady. To platí i pro „další zařízení“ zmíněná v dotazu. Lze však uvést, že MMR v obecně rovině nezastává názor, že průzkumné vrty (včetně zařízení, která jsou jejich součástí), mají charakter stavebních děl, resp. že se považují za stavby.

Změna v užívání stavby.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 15. 6. 2006, čj. 19975, 428/06-62)

Dopisem, ve kterém byl popsán konkrétní případ, požádal městský úřad o odpověď na otázku, zda hala ve skladovacím areálu je užívána v souladu s kolaudačním rozhodnutím, nebo je nutné rozhodnout o změně v užívání stavby. K tomu bylo sděleno:

Podle § 85 odst. 1 stavebního zákona lze stavbu užívat jen k účelu určenému v kolaudačním rozhodnutí, popřípadě ve stavebním povolení. Rozhodnutí stavebního úřadu o změně v užívání stavby vyžaduje nejen změna ve způsobu užívání stavby, ale i změna ve způsobu nebo podstatném rozšíření výroby, popřípadě činnosti, která by mohla ohrozit zdraví a život nebo životní prostředí. Zda rozšíření skladovaného sortimentu ve skladovací hale je takového charakteru, že vyžaduje provedení řízení podle § 85 stavebního zákona, musí v konkrétním případě posoudit příslušný stavební úřad, nikoli ministerstvo jako ústřední správní úřad.

Povolené užívání stavby a jejich jednotlivých prostorů lze zjistit také z projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení. Údaje o účelu stavby (§ 16 odst. 1 písm. b) a e) vyhlášky č. 132/1998 Sb.) musí být uvedeny již v žádosti o stavební povolení. Podrobnější údaje o účelu užívání stavby musí být patrné ze souhrnné zprávy, která je součástí projektové dokumentace stavby, a ze stavebních výkresů, v nichž musí být vyznačeno funkční určení všech prostorů stavby. Ve stavebním řízení se k navrhované stavbě vyjadřují dotčené

orgány. Účel, ke kterému má stavba sloužit, je jedním z rozhodujících údajů pro její povolení a stanovení podmínek pro její provedení.

V kolaudačním řízení stavební úřad zkoumá, zda byla stavba provedena podle dokumentace ověřené ve stavebním řízení a zda byly dodrženy podmínky stanovené v územním rozhodnutí a ve stavebním povolení. Podle § 82 odst. 1 stavebního zákona se kolaudačním rozhodnutím povoluje užívání stavby k určenému účelu, a je-li to zapotřebí, stanoví se podmínky pro užívání stavby.

Pokud by byla skutečně povolena stavba skladovací haly, aniž se stavební úřad nebo dotčené orgány zajímaly o to, jaké předměty (materiály) v ní mají být skladovány, došlo by k hrubému porušení řady právních předpisů.

Byla by vytvořena situace, kdy sice existuje stavební povolení a kolaudační rozhodnutí, přesto nejsou k dispozici doklady, z nichž by bylo možno zjistit, zda faktické užívání stavby je v souladu s účelem, ke kterému byla povolena. Nejblíže ustanovení stavebního zákona, ze kterého by bylo možné analogicky vycházet, je § 104 odst. 1 stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení platí, že stavba je určena k účelu, pro který je svým stavebně technickým uspořádáním vybavena. Jestliže vybavení stavby nasvědčuje několika účelům, má se za to, že stavba je určena k účelu, ke kterému se užívá bez závad.

Ještě k problematice úpravy výtahů.

(ze stanoviska odboru stavebního řádu MMR ze dne 22. 6. 2006, čj. 17388/06-62)

Pro úplnost dosavadních informací o odstraňování provozních rizik výtahů určených pro dopravu osob nebo osob a nákladů doplňujeme stanovisko odboru stavebního řádu MMR ze dne 3. 12. 2003, publikované ve Stavebně správní praxi č. 1/2004 a dále dodatek ze dne 25. 4. 2005 k tomuto stanovisku, který byl publikován ve Stavebně správní praxi č. 2/2005.

Na všechny právnické osoby a na fyzické osoby provozující podnikatelskou činnost, pokud jde o provozování této činnosti, se vztahuje zákon č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon je v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí. Každý provozovatel výtahu určeného k dopravě osob nebo osob a nákladů má v rámci právní úpravy státního odborného dozoru možnost obrátit se na organizaci státního odborného dozoru, která v souladu s § 6a cit. zákona podává odborná a závazná stanoviska o tom, zda jsou při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách, údržbě a revizi vyhrazených technických zařízení splněny požadavky bezpečnosti technických zařízení. Výtahy jsou definovány jako vyhrazená technická zařízení ve vyhlášce č. 19/1979 Sb., kterou se určují vyhrazená zdvihací zařízení a stanoví některé podmínky k zajištění jejich bezpečnosti. Možnost obrátit se v dané problematice na akreditovaný inspekční orgán typu A není tím dotčena.

*Přílohu Stavebně správní praxe sestavil: Jiří Doležal
MMR*

